

Sel na dnu pekla.
(Narodna pripovedka in slavnitka).

Nekdaj je neki lovec celo dan ^{je bil} pa ni nis ē vjel. Proti večeru je prišel
sel na dnu neki gospod in mu pove: „Alič ^{je bil} da ti meni testo, kar
imam doma, boles kaj ^{je bil} enega jelena vjel. Gospod je mislil, saj nis imam
nič doma, da mu je resel da moč slati. Tisti ^{je bil} vjel pa ravno tudi njego,
vra žena doma porodila enega fantiča. Kteremu je bilo Ludvik in
^{tisti žogged je bil medie.}

V Lovec je potem tudi kaj jelena ustrelil. Ko je domu prisel je videl
kaj je povedal, je bil silno razosten, in kečar mu je knep rezal se
je jokal nad njim. ^{zavij se jugo} Ko se je vedno jokal, ga fantič v sedmem letu
svoje starosti opravil in oči mu je povedal. Fantič je sel paasut na
Koga gospoda, ^{ali} gospod mu je rekel da naj se le Mariji roči. Ta
krat. Prvi dan pred sedmicerimi leti, je sel k nekemu manjšemu,
ker je v ktem je bila Marija in se je stopil v zamuje za njo.
Kmalu potem se je začelo zelo bliskati in garneti, je slišal neki
glas, kteri je rekel: „Tukaj mora biti neki fant, katerga moram
vreti, sedaj ga pa ni tukaj.“ Potem mu je recela Marija rekla:
„Sedaj si zel prost, se na dnu pekla pojeli k Luciferju da te v
bučev te izbrisē. Sel je tudi se v ktem pašavniku in on mu
neki (korobac) bič, kteri je bil sedemkrat blagoslovjen. Med poto-
vanjem ker ga je že noč obstal, je sel v neki grad v ktem je bil
silno hudojni ropar. Ropar ga je vprasil, kam da gre in fant
mu je povedal. Ropar ga je prosil da naj ga vprasa, kakša postelja
je notri za njega in kako bi se mogel resiti. Po dnevni je ropet sel
sel ropet naprej in je prisel do pekla. Sel je notri in resel ene,
mu hudiču, da naj ga pelje do njih gospodarja Luciferja. On
ga pa ni hotel peljati, fant ga je začel z bicam teplasti in hu-
dic mu je rekel: „Po posti meno saj ti ^{ga} pokazat, ter ga je
peljal do njega. Fant mu je rekel: „Haj hitro me izbrisē iz
^{po in mit ples pismeno doj.} tvojih bučev. Lucifer mu je rekel: Hajče, ^{no} tegat ne storim. Fant
ga je začel teplasti, ^{na} ga je ubratal, pa mu je dal tudi pišmeno.
Potem ga je na ^{se} vprasil na roparja, ali Lucifer mu je rekel: Haj
ti ^{je pa} posti gre mar. Ropot ga je začel z bicem, pa mu zopet hitro
pokazal posteljo na kteri bo ležal, stava je bila ^{sa} zbeljena in
z reblji nabita. Neki hudič se jo je slo taknil, pa mu je kar perst
odletel ^{ter} pa mu je resel: Tukaj na tej postelji bo ležal tisti
ropar.

ročni spis

Lopet ga je na vodresenje prasal. On mu je odgovoril, to tebi
ni ničesar. Bicati ga je začel z bicem, pa mu je povedal,
da alkо hoče biti resen, se mora z bicem ^{kotim} pustiti, da ga bude z
vsakim nožem malo odrezal, in katerimi je še veliko gledi pot,
kmal. Tant je šel naraj, ter mu je povedal za resitev. Popr
mu je rekel, sedaj me pa ravno ti moraš če ne boste pa
jaz tebe. Tant ga je povedal na dico, in da vsakim nožem
ga je malo odrezal, in je noko in obrezano telo na stran vergo.
Sta nad njim nožem je moral ^{če} po kosti potegniti. In tega,
prat je beli golobič meso in kosti uletel. Potem tako je bil
resen. Tant pa morebiti (motola), še riva, sedje ni imel.

Gromec Ivan. vienec II.b.
Gymnarialskega parkeda.
v Ljubljani.